

## જ્ય પરમાત્મા



‘દેહના જન્મ સંધાર્ય સચ્ચિદાનન્દ ઈશ્વરઃ ।  
સર્વદા ચાનુસન્ધેયઃ’ કથિતં ભવતૈકદા ॥  
એતત્તે દિવ્યકથનં હ્યસ્માકં ચેતસિ પ્રભો ।  
સર્વદા સંસ્થિરં ભૂયાત્ ત્વતો યાર્ચેડત્ર વલ્લભ ॥

‘માનવે જન્મ ધારણ કરી સત્, ચિત્, આનંદરૂપ ઈશ્વરરૂપ ઈશ્વરનું અનુસંધાન કરવું’ એમ એક દિવસે આપે અમને કહ્યું, હે વલ્લભ પ્રભો ! આપનું આ દિવ્ય કથન અમારા અંતરમાં સર્વદા સ્થિર વિદ્યમાન રહો એવી આપની પાસે યાચના છે.

સમગ્ર જીવનં યસ્ય સદાચારેણ નિર્મિતમ્ ।  
લૌકિકં પારલૌકિકં દિવ્યં યજજીવનં સ્મૃતમ્ ॥  
યદીયાજજીવનાલ્લોકાઃ શિક્ષાં ભવ્યાં પ્રગૃહણતે ।  
તસ્મૈ નો ગુરવે ભવ્યા રમુજીલાલ ને નતિઃ ॥

જેમનું સમગ્ર જીવન સદાચારથી જ નિર્માણ પામ્યું હતું. જેમનું લૌકિક અને પરલૌકિક જીવન દિવ્ય હતું, જેમના જીવનમાંથી લોકો ભવ્ય એવી સંદેશ-શિક્ષા ગ્રહણ કરે છે, તે અમારા સદ્ગુરુ રમુજીલાલને ભવ્ય રીતે અમારા પ્રણામ હો.

(ગતાંગથી ચાલુ...)

સમર્થ સદ્ગુરુશ્રી વલ્લભરામના “સત્ય સનાતન ધર્મ” અગર  
“મોક્ષધર્મ”ના નવ સિદ્ધાંતો -

(૧) વેદાંત ધર્મના પ્રતિપાદ્ય “વસુધૈવ કુટુંબકમ્” ॥ “આત્મવત્ સર્વભૂતેષુ” ॥ “આચાર: પરમોધર્મ:” ॥, “અહિંસા પરમોધર્મ:” અને “સુહૃદ સર્વભૂતાનામ્” ॥ અમૃત મંત્રોથી વિસ્તૃત ભાવનાનો બહોળો ફેલાવો કરી તેનો વિકાસ કરો, સર્વ ધર્મ અને ઓમ્કારની સર્વ શક્તિઓ પ્રત્યે પૂજ્યભાવ રાખો, બ્રહ્માત્મૈક્ય વિજ્ઞાનનો બહોળો ફેલાવો કરો. આત્મૈક્યભાવના દરેકમાં પ્રગટ કરો અને “આ માઝું ને આ પારકું” એવી ક્ષુદ્ર ભાવના ભૂલી જાઓ, અશિક્ષિત વર્ગને નિષ્કામભાવે ઉત્તમકેળવણી આપો, ગરીબ ને અનાથોને દરેક રીતે મદદરૂપ થાવ અને તેઓ પર પ્રેમની અમીદ્રષ્ટિ વરસાવો. કેમ કે “સત્ય સનાતન ધર્મ” કેવળ સર્વતોમુખી છે અને તેમાં કોઈ પણ જાતના વિરોધને અવકાશ જ નથી. કેમ કે તેના આઘસ્થાપક ઓમ્કારની અર્ધમાત્રામાં આવેલા પરબ્રહ્મ-નારાયણ છે. યુગોમાં જુદા જુદા નામે ઓળખાતા સત્ય સનાતન ધર્મ, અમૃત ધર્મ, મોક્ષધર્મ, બ્રાહ્મધર્મ અને વૈદિક ધર્મ એ જ પરમ રસાયણ તથા ઔષધ છે, જે સર્વ દુ:ખોનો નાશ કરવા સમર્થ છે અને સદા દુ:ખની નિવૃત્તિ અને અખંડ સુખની પ્રાપ્તિ કરાવે છે, એટલું જ નહિ પણ અતિ ઔદાર્યચિત્તની ભાવનાવાળો ધર્મ છે. તેનું મુખ્ય ધ્યેય પ્રણવના બિન્દુમાં આવેલા પરમાત્મા - પરમેશ્વરને દરેક આત્માએ અનન્ય ભાવયુક્ત પ્રેમલક્ષણા-સહિત જ્ઞાન, યોગ અને ભક્તિથી પામવું તે છે. માટે સનાતન વૈદિક ધર્મના દિવ્ય તત્ત્વોનું અને પ્રાચીન આર્યસંસ્કૃતિનું જીવનપર્યંત અવલંબન કરો.

(૨) જેમ દૈહિક માતાપિતાની પ્રણાલિકા જાળવી રાખવી તે ઉત્તમ ગણાય છે, તેમ દરેક મનુષ્યના આત્મા ને આત્મજ્યોતિના દિવ્ય માતાપિતા ઓમ્કારના બિન્દુસ્વરૂપ પરમાત્મા-પરમજ્યોતિના જ્ઞાન-સહિતનો જ્ઞાનયોગ ઉપાસના અને સૂક્ષ્મ ધ્યાન અનંતકાળથી દેવો, દેવીઓ, ઈશ્વરો, શક્તિઓ અને અક્ષરબ્રહ્મ-નારાયણ કરતા આવ્યા છે અને કરે છે, તે પ્રણાલિકા દરેક મનુષ્યાત્માએ જાળવવી તે તેનો “સ્વધર્મ” છે. માટે દરેક મનુષ્યે પ્રભુમય મંગલજીવન જીવી, આત્મિક ધર્મનું પાલન કરી, પરમેશ્વરના જ્ઞાનસહિતની ઉપાસના પવિત્રતાથી અને સ્થિતપ્રજ્ઞયોગથી કરી, આત્માના આત્મહૃદયમાં રહેલી આત્મજ્યોતિને પરમજ્યોતિમાં સમર્પણ કરી અંતે તેને પરમજ્યોતિ-પરમાત્મામાં વિલીન કરવી તે તેનો “પરમધર્મ” અગર તો ઉચ્ચ પ્રકારનો “સ્વધર્મ” છે.

(૩) જે કાળના ફાળ વડે પણ છેદાતા નથી અને અનંતકાળે પણ જેનું છેદન કે નાશ થઈ શકતો નથી તેને જ સૌથી પરમશ્રેષ્ઠ ગુરુ મનાય છે અને તેવા પરમસદ્ગુરુ તે પ્રણવના બિન્દુમાં આવેલા જ્ઞાન-ચૈતન્યનું જ્ઞાન-સ્વરૂપ પરમાત્મા-પરમેશ્વર પોતે છે. ઉત્પત્તિ અને વિનાશ રહિત ચૈતન્યને જ જ્ઞાનસ્વરૂપ કહ્યા છે. અર્થાત્ જેનો અનંતકાળે પણ નાશ ન થાય તે જ સદ્ગુરુ ઝૂં યાને પરમાત્મા-મોક્ષ છે. બીજા અર્થમાં, જે મોક્ષપ્રાપ્તિ કરાવે તે જ કેવળ અદ્વિતીય સદ્ગુરુ કે જેમનું અસ્તિત્વ લોકોના મંગલ અને કલ્યાણ માટે જ છે. માટે ઝૂં એટલે સદ્ગુરુ અને તે ઝૂં પરમાત્મા મોક્ષ-સ્વરૂપ છે.

(૪) પ્રણવના બિન્દુમાં આવેલા જ્ઞાનસ્વરૂપ પરમાત્મા પોતે જ મોક્ષ છે અને તે કોઈને મોક્ષ આપતા નથી. પરંતુ મોક્ષનું મૂળ, થડ, ડાળાં અને પાંદડાં સર્વ કાંઈ સદ્ગુરુ જ છે. કેમકે પરમસદ્ગુરુની અગાધ કૃપા સિવાય ઓમ્કારની અર્ધમાત્રામાં આવેલા પરબ્રહ્મ-નારાયણમાંથી અને પરમાત્માની ચાર પરમગતિમાંથી આગળ નીકળી શકાતું નથી. કેવળ સર્વજ્ઞ ને સર્વ-શક્તિમાન સદ્ગુરુના અનુગ્રહથી જ પરિપૂર્ણ પ્રેમસ્વરૂપ પરમાત્માનો અનુભવ થાય છે. માટે સાચા નિઃસ્પૃહી, મોક્ષશાસ્ત્રના વિશારદ અને બ્રહ્મનિષ્ઠ સત્પુરુષનો સમાગમ કરો અને આત્મકલ્યાણ માટે તેમની પાસેથી જ સત્ય સનાતન ધર્મની દિવ્યદીક્ષા અને જ્ઞાનદીક્ષા લો.

(૫) જે દેહ છોડનાર પરમ, દિવ્ય, યોગેશ્વર અને મહાવિભૂતિ ગુરુએ પોતાની હયાતીમાં પોતાના મોક્ષ ઉપરાંતનું વધારાનું તમામ પુણ્યબળ અને જ્ઞાનયોગશક્તિઓ પોતાના શિષ્યોના આત્મોદ્ધાર માટે અર્ધું પુણ્યબળ ને જ્ઞાનયોગશક્તિઓ પ્રણવના અક્ષરધામમાં અને અર્ધું પરમાત્માની પરમગતિમાં સમર્પણ કરી ટ્રસ્ટ કર્યું હોય તે જ કેવળ “સદ્ગુરુ” ગણાય છે, તે સિવાયના બાકીનાં બધા માત્ર “ગુરુ” છે. આવા જ્ઞાનદાતા અને મોક્ષદાતા સદ્ગુરુ, કે જે સર્વને અદ્વૈત-પરમાત્મા તરફ જ વાળે છે તે, કેવળ જ્ઞાનાકાર પરમાત્માના પ્રતિબિંબરૂપ જ હોય છે.

(૬) સંતપણાની સાચી મહત્ત્ લૌકિક ચમત્કારો કરવામાં સમાયેલી નથી, પણ ચારિત્ર્યની વિશુદ્ધિમાં છે. સદાચાર, ધર્મ, સત્ય, સંયમ, ત્યાગ અને વૈરાગ્ય વગેરે દિવ્ય તત્ત્વોને જેટલા પ્રમાણમાં સંત પોતાના જીવનમાં ઉતારી વર્તનમાં લાવે તે જ તેની સાચી મહત્તા છે. દુરાચારી અગર પાપીમાં પાપી અગર બિનઅધિકારી અગર અધર્મીને પણ પોતાનું પુણ્યબળ અને જ્ઞાનયોગ શક્તિઓ અર્પણ કરીને ધ્યાનમાં યોગારૂઢ કરાવી પ્રણવના બિન્દુસ્વરૂપ જ્ઞાનાકાર પરમાત્માનો અનુભવ કરાવે તે જ “અહેતુ-કમ્ દયાસિંધુ” સંતનો સાચો ચમત્કાર અને તેની પરમ ઉદાર દ્રષ્ટિ છે, તે સિવાયના બીજાં બધાં ફાંફાં છે.

(૭) જીવનનું તત્ત્વ ધર્મ છે અને ધર્મનું લક્ષ્ય મોક્ષ છે. માટે દરેક મનુષ્યે પ્રથમ પ્રણવનું તત્ત્વજ્ઞાન કેવળ શ્રૌતસ્માર્તધર્મનિષ્ઠ એવા બ્રહ્મ-શ્રૌત્રિય, બ્રહ્મનિષ્ઠ અને સર્વસદ્ગુણસંપન્ન સદ્ગુરુ પાસેથી પ્રાપ્ત કરી, પછી એકાક્ષર બ્રહ્મ “ૐ” અમૃતમંત્રથી મોક્ષની માગણીના શબ્દો જોડી (જેવા કે :- ૐ, પરમાત્મા, પરમસદ્ગુરુ, મારા આત્માનો મોક્ષ કરો) સત્-ચિત્-આનંદરૂપ પરમાત્માનું અનુસંધાન સત્ય શ્રદ્ધા અને બ્રહ્મ-જિજ્ઞાસા સહિત કરવું. કેમકે મનુષ્ય જન્મઅનાસક્ત અને અહમ્મૂલિત દિવ્ય કાર્ય કરવા માટે, પરમાત્માની જ્ઞાનસહિત અને સદાકાર ધ્યાન કરવા માટે, પરમાત્માનો અનુભવ પ્રજ્ઞા યોગબુદ્ધિ દ્વારા કરવા માટે અને અંતમાં ‘સત્યં-શિવં-સુન્દરમ્-પરમાત્મા’ને પામવા માટે જ છે. તેથી દરેક મનુષ્યે જ્ઞાન-યોગમય-પ્રેમલક્ષણથી આત્મસમર્પણ કરી સર્વોત્તમકૈવલ્ય-મોક્ષને પામવું તે જ માનવજન્મનું મુખ્ય અને પરમ ધ્યેય છે.

(૮) જગતમાં દરેક મનુષ્યાત્માનો જન્મમાયા અને જગતના દાસ બનવા માટે નથી, પરંતુ સર્વે પરમાત્માના જ છે, પરમાત્માના જ હતા અને પરમાત્માના આધારથી જ સર્વદા રહ્યા છે માટે તે પરમાત્માના જ બનો, પવિત્રતાથી તેનાજ પરમચરણશરણમાં વિરહાતુર ને પ્રેમલક્ષણા અનન્ય સદ્ગુરુ-પરમાત્મભાવે જાઓ અને તેની જ સાચી શરણાગતિમાં આત્મ-સમર્પણ કરી પરમઆનંદ ભોગવો. કેમકે માનવ અવતાર એક આધ્યાત્મિક દ્વાર છે. દેહનું નિમિત્ત બંધન હસીને છતાં સંયમ, ત્યાગ, વૈરાગ્ય અને સહનશીલતાયુક્ત પુરું કરો અને જેના આત્મા ને આત્મજ્યોતિમાં અંધકાર પથરાયેલો હોય ત્યાં નિષ્કામને નિઃસ્વાર્થ ભાવે દિવ્ય જ્ઞાનનો ને યોગચેતનાનો દીપક પ્રગટાવો અને જ્યોતિમાં જ્યોતિ મેળવો. આ પ્રમાણે ધર્મસેવાનો તથા વિશ્વબંધુત્વ પ્રેમનો પણ સિદ્ધાંત છે.

(૯) જગતમાં કોઈ માનવ જન્મ સિદ્ધ મહાપુરુષ નથી, પરંતુ જેટલો તે પરમાત્માની, સત્યની અને ધર્મની સાંનિધ્યમાં જાય તેટલો જ તે મહાપુરુષ છે. કેટલાક સમજે છે અને માને છે કે અમુક મહાપુરુષથી જ આ ધર્મ ચાલ્યો અને તેમણે જ ચલાવ્યો, દીપાવ્યો અગર અમુક મહાપુરુષે અમુક સિદ્ધાંત પ્રતિપાદિત કર્યો તે માન્યતામાં ભૂલ છે. પણ યથાર્થ રીતે જોતાં ધર્મ, સત્ય અને સદાચારે તેને મહાપુરુષ બનાવ્યો, દીપાવ્યો અને ઊંચે ચઢાવ્યો હોય છે. તેથી મહાપુરુષથી ધર્મ નહિ, પણ ધર્મથી મહાપુરુષ દીપે છે. માટે “વ્યક્તિપૂજા પાપ છે અને સદ્ગુણની સમષ્ટિપૂજા તે પુણ્ય છે.” કેમ કે સમયે સમયે મહાપુરુષો પેદા થાય છે, તે પેદા કરનાર પ્રભુ કરતાં કોઈ મહાન નથી.

સર્વજ્ઞ સદ્ગુરુશ્રી વલ્લભરામની સ્તુતિઓ

(રાગ : સોરઠ)

મળ્યો છે આ અવસર સારો, વલ્લભ ચરણે જન્મસુધારો;  
જીતની બાજી શા સારું હારો, વલ્લભ શરણે મરણ સુધારો. મળ્યો...ટેક.

(સાખી)

મનુષ્ય યોનિ દુર્લભ છે, ન મળે વારંવાર;  
સદ્ગુરુ વલ્લભચરણે રહી, અમૂલ્ય જન્મસુધાર.  
કેવળ વિવેકબુદ્ધિથી વિચારો. મળ્યો...ટેક. ૧.

(સાખી)

વલ્લભચરણ સેવવાથી, અંતર પવિત્ર થાય;  
વલ્લભચરણ વંદવાથી, ચિત્તના ભટકણ જાય.  
કદી ન લાગે સંસાર ખારો. મળ્યો...ટેક. ૨.

(સાખી)

ઈશ્વરોને છે દુર્લભ, અલૌકિક વલ્લભનું ચરણ;  
એના નિત્ય ધ્યાનથી, અવશ્ય માટે જન્મ મરણ.  
માટે પ્રતિક્ષણે એ પદને સંભારો. મળ્યો...ટેક. ૩.

(સાખી)

હૃદયગુહામાં પધરાવો, અમર વલ્લભના ચરણ;  
આત્માના સર્વભાવ વડે, જાવ વલ્લભને શરણ.  
'હું તો છું' સદૈવ તમારો. મળ્યો...ટેક. ૪.

(સાખી)

સર્વજ્ઞ વલ્લભ ચરણે, જો સર્વ સ્વાર્પણ થાય;  
તે આત્મવિસર્જન કરે, તે જ આત્મિક પૂજા કે'વાય  
સદ્ગુરુશ્રીથી નથી એ ન્યારો. મળ્યો...ટેક. ૫.

(સાખી)

પરમાર્થી વલ્લભચરણ થકી, ઉપાસના સિદ્ધ થાય;  
જ્ઞાનસિદ્ધિને પ્રાપ્ત કરી, અંતે તે મોક્ષે જાય.  
એ પદથી થાય અનેકના ઉદ્ધારો. મળ્યો...ટેક. ૬.

(સાખી)

વલ્લભચરણનો ઉપાસક, છે પરમ સૌભાગ્યવાન;  
ઈશ્વર નારાયણને પણ નથી, એ પદનું પૂર્ણ જ્ઞાન.  
એ ઉપાસક છે પ્રભુને પિયારો. મળ્યો...ટેક. ૭.

(સોરઠ)

અમારા અહોભાગ્ય રે, મળ્યા વલ્લભ જ્ઞાનદાતાર;  
ધન્ય અમારા સદ્ગુરુને, એ છે મોક્ષના દાતાર. અમારા...ટેક.

(સાખી)

ના રે વૈષ્ણવ, ના રે બ્રાહ્મણ, ના રે ક્ષત્રી ભાટ;  
ના રે ક્રિશ્ચિયન, ના રે મુસ્લિમ, ના રે અમારી જાત.  
“વસુધેવ કુટુંબકમ્”ના આપ્યા વિચાર રે. અમારા...૧.

(સાખી)

ના રે માતા, ના રે પિતા, ના રે બહેન, ભાઈ;  
ના રે પત્ની, ના રે છોરાં, ના રે અમારી સગાઈ.  
“આત્મવત્ સર્વભૂતેષુ”ના આપ્યા આચાર રે. અમારા...૨.

(સાખી)

“અહિંસા પરમોધર્મઃ”ના આપ્યા છે ઉપદેશ;  
“આચારઃ પરમોધર્મઃ”ના કહીને ઓળખાવ્યા પરમેશ.  
“સુહૃદ સર્વભૂતાનામ્”ના દીધા સંસ્કાર રે. અમારા...૩.

(સાખી)

“વેદવ્યાસ” અવતાર લઈ, કર્યા અનંત શુભકામ;  
“વ્યાસોનારાયણો હરિઃ”ના કહેવાયા સદ્ગુરુશ્રી વલ્લભરામ.  
ભર્યા જ્ઞાન-યોગ-શક્તિના ભંડાર રે. અમારા...૪.

(સાખી)

આદિશક્તિની ઉપાસના કરી, લઈ “વલ્લભધોળા” અવતાર;  
દિવ્યમાનું અંતર જીતી, કર્યો વિશ્વમાં જયકાર.  
ભર્યા લૌકિક સિદ્ધિના ભંડાર રે. અમારા...૫.

(સાખી)

પરમાત્માનું જ્ઞાન કર્યું, લઈ ત્રીજો અવતાર;  
પ્રણવમાં પુણ્યબળ અર્પિયાં, કરવા અનેક ઉદ્ધાર.  
પરોપકાર્યે લીધા સદ્ગુરુજીએ અવતાર રે. અમારા...૬.

(સાખી)

અગણિત કષ્ટો વેઠીને, કીધી મોક્ષધર્મની સેવા;  
અનેક જીવોના મોક્ષ કરીને, બનાવ્યા શિવ જેવા.  
સદ્ગુરુજી છે કેવળ પરમોદાર રે.

અમારા...૭.

(સાખી)

દયા અમૃતના સાગરે, લીધા ત્રણ અવતાર;  
પરમાર્થિક કાર્યો કરીને, કહેવાયા વિશ્વના તારણહાર.  
સદ્ગુરુજીએ કર્યા અનેકના ઉદ્ધાર રે.

અમારા...૮.

(સાખી)

ધન્ય વલ્લભ સદ્ગુરુ, ધન્ય પિતા સૂર્યરામ;  
ધન્ય રમુજી ગુરુદેવને, જ્યાં શિષ્યો લીએ વિશ્રામ.  
શિષ્યોના સદ્ગુરુજીને અનંત નમસ્કાર રે.

અમારા...૯.

(રાગ : મિશ્ર પીલુ)

મોક્ષધર્મકા દિવ્ય બોધ, કેવળ વિભૂતિઆત્માસે મિલે;  
વલ્લભ જૈસે મોક્ષદાતા સદ્ગુરુ, ઈસ ઓમ્કારમેં ભાગ્યે મિલે.  
પરમસૌભાગ્ય હૈ તેરા, તુમ્હે મનુષ્ય દેહ પાયા;  
પરમસૌભાગ્ય હૈ તેરા, તુમવલ્લભકી શરણમેં આયા;  
પરમસૌભાગ્ય હૈ તેરા, મુખસે વલ્લભકા ગુણ ગાયા;  
પરમસૌભાગ્ય હૈ તેરા, વલ્લભકી કૃપા સે મોક્ષ પાયા,  
મંત્ર-ગુરુ ઓર વિદ્યા-ગુરુ, યહ સંસારમેં ઘર ઘર મિલે;  
વલ્લભ જૈસે મોક્ષદાતા સદ્ગુરુ, ઈસ ઓમ્કારમેં ભાગ્યે મિલે.  
દિવ્ય સામ્રાજ્ય તેરે હાથ આયા, અબ વલ્લભકી તુ પૂજા કર;  
સકલ કામના છોડ જગતકી, શુદ્ધ ચિત્તસે વલ્લભ સુમર;  
“ૐ પરમાત્મા” ભજ તુ પ્યારે, “ૐ વલ્લભ” કહો હરહર;  
વલ્લભકી કૃપા દ્રષ્ટિસે, ભવસિંધુ તુ પાર ઉતર,  
દેવ-ગુરુ ઓર શાસ્ત્ર-ગુરુ, યહ સંસારમેં બહુ મિલે;  
વલ્લભ જૈસે મોક્ષદાતા સદ્ગુરુ, ઈસ ઓમ્કારમેં ભાગ્યે મિલે.

મોક્ષધર્મકા...ટેક

મોક્ષધર્મકા...૧.

મોક્ષધર્મકા...૨.

પરમઉદ્ધારક વલ્લભને, જગમેં ત્રીન અવતાર લિયા;  
 વેદવ્યાસ ઓર વલ્લભઘોળા, રાશિસે નામ ધારણ ક્રિયા;  
 પુણ્યબળ ઓર જ્ઞાનયોગશક્તિ, ઉન્હોને ઓમ્કારમેં અર્પણ ક્રિયા;  
 પરમઉદ્ધાર ઓર કરુણામયને, અનેક આત્માકા ઉદ્ધાર ક્રિયા.  
 રામ, કૃષ્ણ ઈશ્વર-ગુરુ, યહ સંસારમેં ક્યું ન મિલે;  
 વલ્લભ જૈસે મોક્ષદાતા સદ્ગુરુ, ઈસ ઓમ્કારમેં ભાગ્યે મિલે. મોક્ષધર્મકા...૩.  
 “કર્તુમ્ અકર્તુમ્ અન્યથાકર્તુ” સમર્થ સદ્ગુરુ વલ્લભ હૈ;  
 “વ્યાસોનારાયણોહરિ:” સર્વજ્ઞ સદ્ગુરુ વલ્લભ હૈ;  
 દિવ્ય પ્રેમકા અવતાર, અમર સદ્ગુરુ વલ્લભ હૈ;  
 અપાર સુખકે સાગર, અલૌકિક સદ્ગુરુ વલ્લભ હૈ;  
 શિવ-ગુરુ ઓર વિષ્ણુ-ગુરુ, યહ સંસારમેં અવશ્ય મિલે;  
 વલ્લભ જૈસે મોક્ષદાતા સદ્ગુરુ, ઈસ ઓમ્કારમેં ભાગ્યે મિલે. મોક્ષધર્મકા...૪.

### (રાગ : બિહાગ)

કામધેનુ છે વલ્લભનું નામ, અંતે કામ આવે છે;  
 કલ્પતરુ છે એ નામ, અંતે કામ આવે છે. કામધેનુ...ટેક  
 દીર્ઘ આયુષ ખચીત આપે, તનના દરદો અવશ્ય કાપે;  
 કાળજિત છે એ નામ, અંતે કામ આવે છે. કામધેનુ...ટેક ૧.  
 માયા મોહનો ત્યાગ કરાવે, અહમ્ને પ્રભુચરણમાં ધરાવે;  
 મોહવિનાશક છે એ નામ, અંતે કામ આવે છે. કામધેનુ...ટેક ૨.  
 ઈન્દ્રિયો પર સંયમ અપાવે, “ૐ પરમાત્મા” નિત્ય જપાવે;  
 જ્ઞાનપ્રકાશક છે એ નામ, અંતે કામ આવે છે. કામધેનુ...ટેક ૩.  
 યમનિયમમાં દ્રઢ રાખે, પ્રભુમાં લીન કરી નાખે;  
 દે છે મોક્ષમાં વિશ્રામ, અંતે કામ આવે છે. કામધેનુ...ટેક ૪.  
 દાનવને એ માનવ બનાવે, ભોગીને એ યોગી બનાવે;  
 પરમઉદ્ધારક છે એ નામ, અંતે કામ આવે છે. કામધેનુ...ટેક ૫.  
 પરમાત્માનો અનુભવ કરાવે, પરમાત્માને પરમશ્રેષ્ઠ મનાવે;  
 “અહેતુકમ્ દયાસિંધુ” છે નામ, અંતે કામ આવે છે. કામધેનુ...ટેક ૬.  
 આઘશિષ્યોએ એ નામ લીધું, આત્મસમર્પણ કરી મોક્ષપદ લીધું;  
 જપો “ૐ વલ્લભ” આઠેય જામ, અંતે કામ આવે છે. કામધેનુ...ટેક ૭.



સદ્ગુરુશ્રી વલ્લભરામના ચરણકમલમાં  
(અનુષ્ટુપ્)

- (૧) દેહાન્તે યસ્ય તન્નેત્રં સાર્ધઘણ્ટાધિક મુદા ।  
સુદર્શનેન ચક્રેણ તુલ્યં દિવ્યં જુધૂર્ણ હિ ॥  
અગ્નિદાહે ચ સંપન્ને યદ્દેહઃ સર્વમંગલઃ ।  
અદર્શનં દ્રુતં યાતઃ સ ગુરુર્જયતાન્મમ્ ॥  
સર્વજ્ઞશ્ચ પ્રપૂજ્યશ્ચ પવિત્રોન્નિતરાં અ યઃ ।  
તસ્ય વલ્લભ વ્યાસસ્ય ચરણૌ શરણં મમા ॥

(અર્થ :- દેહાંત સમયે જેમનું નયન દોઢ કલાક ઉપરાંત સુદર્શન ચક્રની જેમ પલકારા મારી રહ્યું હતું. અને અગ્નિદાહ થતાં જ સર્વ માટે મંગળ એવો જેમનો દેહ અદ્રશ્ય થયો હતો, તે મારા સદ્ગુરુનો જય થાવ ! જેઓ સર્વજ્ઞ છે, અત્યંત પૂજ્ય અને અતીવ પવિત્ર છે તે સદ્ગુરુ વલ્લભ વ્યાસનાં ચરણ અમારું શરણ હો.)

- (૨) યસ્ય દર્શનમાત્રેણ સ્પર્શનેન ચ વા પુનઃ ।  
પાદપ્રક્ષાલનેનાત્ર જનઃ પૂયેત સત્વરમ્ ॥  
ૐ કારદીપકેનાત્ર માર્ગ દર્શયતે જનાન્ ।  
સતતં યશ્ચ લભતે ભક્તાશીર્વાદિસંતતિમ્ ॥  
સદ્ગુરું તં દયાસિન્ધુ પ્રસન્નમનસં સદા ।  
સંપૂજ્યં વલ્લભ વ્યાસં પ્રેમપૂર્વ વયં નતાઃ ॥

(અર્થ :- જેમના દર્શનમાત્રથી, સ્પર્શન અને પાદપ્રક્ષાલનથી માનવ પવિત્ર થાય છે, જેઓ ૐકારરૂપી દીપક વડે માનવોને માર્ગ બતાવે છે અને તેમકરી ભક્તોના અનંદ આશીર્વાદ મેળવે છે, તે દયાસિન્ધુ, પ્રસન્નચિત્ત, સંપૂજ્ય એવા સદ્ગુરુ વલ્લભ વ્યાસને અમો પ્રેમપૂર્વક પ્રણામ કરીએ છીએ.)

- (૩) સમર્થશ્ચોપદેષ્ટા યો માન્યો યોગેશ્વરેષુ યઃ ।  
સર્વવન્ધઃ પાપનાશી પ્રેમામ્બોધિશ્ચ યઃ શ્રુતઃ ॥  
ચતુર્યુગાવધિ શ્રેષ્ઠઃ ચિરંજીવી વિભૌ રતઃ ।  
સંપૂજ્યં વલ્લભવ્યાસં પ્રેમપૂર્વ વયં નુમઃ ॥

(અર્થ :- જેઓ સમર્થ ઉપદેશક છે, યોગેશ્વરમાં માન્ય છે, સર્વ-વન્ધ છે, સમસ્ત પાપોના નાશ કરવાવાળા છે, પ્રેમના સાગર છે, ચાર યુગોના અંત સુધી ચિરંજીવી અને પરમાત્મામાં રત છે, તે સંપૂજ્ય વલ્લભ વ્યાસને પ્રેમપૂર્વક અમો પ્રણામ કરીએ છીએ.)

(વધુ આવતા અંકે)

આ સંસારમાં જે જીવને મનુષ્યજન્મ મળેલો છે તેમનું ધ્યેય માલ-મિલકતો પેદા કરવામાંજ હોય છે મહાન પુરુષો વારંવાર તેમને કહે છે કે તમો માયામાંથી જાગૃત થાવ અને બીજા અલૌકિક રાહ ઉપર જાવ. પરંતુ જેમ ગાંગડુ સોમણ જળમાં ઉકળે તો પણ કાચો રહે છે. પથ્થર પાણીમાં રહેવાથી પીગળતો નથી. તેમ અજ્ઞાની મનુષ્યને ગમે તેટલો બોધ આપે તોપણ વ્યર્થ જાય છે માટે મૂર્ખ માણસને ઉપદેશ આપવો નિરર્થક છે જગતમાં મહાન પુરુષો જોવા નથી જતા કે કોને ઉપદેશ આપવો અને કોને ન આપવો. એમને તો સઘળી જગ્યાએ જઈ સઘળાને ઉપદેશ આપવાનો હોય છે અને તે પ્રમાણે તેઓ ઉપદેશ આપતા જાય છે. તેમાં જેમ શરદ પૂર્ણિમાને દિવસે સ્વાતિ નક્ષત્રમાં વરસાદનાં બિંદુઓ સમુદ્રમાં પડે અને તે કાલુ માછલીઓ (સિપોલિઓ) જેટલા વેગથી ઉંચેથી પડતા બિંદુઓને ઝીલે છે તેટલું કિંમતી મોતી પાકે છે અને તે પ્રમાણે તેની કિંમત અંકાય છે હવે તે જ દિવસે તેજ બિંદુઓ જો સર્પના મુખમાં પડે તો વિષનો વધારો કરે છે. તેમ સંતપુરુષના અમૃત બિંદુઓ રૂપી વાક્યો જેવા રૂપમાં જેઓ ઝીલે છે. તેવું જ તેનો જીવનમાં ઉતરે છે. સર્પ જેવા મૂર્ખ મનુષ્યો સત્સમાગમના વાક્યોનો અવળો અર્થ કરી અવળાંજ કૃત્યો કરે છે તેથી મૂર્ખ માણસને ગમે તેટલો બોધ આપે તોપણ તે નકામો જાય છે કારણ કે તે પોતાના આત્માને અધોગતિમાં લઈ ગયેલો હોય છે.

મૂર્ખ-એટલે જેઓ જગતમાં કોઈપણ જીવમાં આચાર વિચાર રાખ્યા વિના જગતમાં મોં રાખીને ચાલે છે. તે મૂર્ખ છે. બીજું કે આપણા ધર્મ તિર્થોમાં જઈએ ત્યાં ગુરુ વગેરેના વ્યાખ્યાનમાં સાર સમજવા, વગર હાજી હા કરે છે. અને જે સાંભળવામાં આવે તે તરફ ઢળી પડે તેનું નામ પણ મૂર્ખ છે તેથી કહ્યું છે, કે:-

મૂર્ખને દો જ્ઞાન, સાન આવે ન કદાપિ  
સમજાવો સૌ સાર, તો હો ન સમજે પાપી  
કરો કોટિ ઉપાય, રહો ગમે તેમ ખાળી  
પણ પડી જે ટેવ, ટળે ના તેતો ટાળી  
યત્ન કરી સ્થિર પાડીએ, તો પણ મન જાયે ડગી  
વલ્લભ કહે છે શેઠની, શિખામણ ઝાંપા લગી.”



“જ્ઞાનરૂપી અગ્નિ અનેક જન્મના પાપપિંજરને જરૂર બાળી શકે છે, સત્વર પાપથી મુક્ત કરી શુદ્ધ નિર્મળ કરી શકે છે, પરંતુ જે અહંપણું સર્વ પાપનું પ્રણેતા (રચનાર) છે તેનો જ્ઞાનાગ્નિ નાશ કરી શકતો નથી. તેથી અહંપણાથી જ આત્માને જ્ઞાનનો ગર્વ થાય છે અને ફળ ભુક્તમાનની (જેમ પરદેશ જોવાની; પરદેશના સુખો જોવા-ભોગવવાની) આકાંક્ષા થાય છે. તેથી પાછા સહેલાઈથી ન છૂટે તેવાં પાપોના નવા બંધનો બંધાયા કરે છે. જેથી આવા આત્માઓને પુનર્જન્મ વારંવાર લેવા પડે છે. બીજી દૃષ્ટિએ જ્ઞાન એ માત્ર પાપબંધનોને બાળવા શક્તિમાન છે, તેમજ આત્માને માર્ગ બતાવવા શક્તિમાન છે, પરંતુ આત્મા અને આત્મચેતનાને પરમમાર્ગ સુધી ઊંચે ચઢાવવા અને એકાગ્ર કરવા શક્તિમાન નથી. માટે જ્ઞાન અપંગ-પાંગળું છે તેથી જ યોગ અગર સમાધિ એ જ આત્માને ઉન્નત સ્થળે લઈ જનાર, પરમપદ સુધી ઊંચે ચઢાવનાર-પહોંચાડનાર અને આત્મચેતનામાં પરમચેતનાનું તત્ત્વ અર્પીને-અદ્ભુત સત્વર પ્રયાણ કરાવનાર હોય તો તે માત્ર બ્રહ્મયોગ છે. આત્મામાં રહેલ આત્મચેતના બ્રહ્મ છે અને પરમચેતના પરમબ્રહ્મ છે. તે બે બ્રહ્મનો જે સહયોગ કરાવે અને બ્રહ્મૈક્ય સધાય તેને જ બ્રહ્મયોગ કહેલો છે.”

વર્ષ-૧૦, અંક-૫, સંવત ૨૦૭૦ વૈશાખ વદ-૧૪, મંગળવાર ૨૭-૫-૨૦૧૪

માલિક, મુદ્રક/પ્રકાશક અને તંત્રી	: જયવર્ધન રમુજીલાલ વ્યાસ વલ્લભવાડી રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮. દ્વારા તા. ૨૭-૫-૨૦૧૪ના રોજ પ્રસિધ્ધ કર્યું.
ચેતવણી કાર્યાલય	: વલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
મુદ્રણ સ્થળ	: ભવાની ઓફસેટ, ૩/૨૦, કૈલાસ એસ્ટેટ, ઓઢવ, અમદાવાદ-૩૮૨૪૧૫.